303. Akt oskarżenia przeciwko Henrykowi K.

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie w dniu 28 czerwca 2013 r. skierował do Sądu Rejonowego akt oskarżenia przeciwko Henrykowi K. - byłemu sędziemu Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie.

Prokurator zarzucił Henrykowi K., że jako sędzia WSW, będąc zobowiązanym do zgodnego z ówcześnie obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi przedłużenia okresu stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania na okres powyżej 6 miesięcy, nie dopełnił obowiązków w zakresie kontroli zasadności i terminowości podejmowanych w tym zakresie czynności procesowych w przebiegu postępowań przeciwko Leonowi Ch., Barbarze M. oraz Janowi O.

Jako członek składu sądzącego, w tych trzech sprawach, a zarazem sędzia referent, pomimo oczywistej wadliwości podejmowanych czynności, wynikającej z wcześniejszego upływu terminów zakreślonych do stosowania i przedłużania okresu tymczasowego aresztowania, zaniechał wnioskowania o natychmiastowe zwolnienie pokrzywdzonych i podjął bezprawną decyzję o dalszym stosowaniu tymczasowego aresztowania.

W ten sposób oskarżony uczestniczył w represjonowaniu pokrzywdzonych:

- Leona Ch. - z powodu jego wcześniejszej działalności w strukturach organizacji pod nazwą „Obrońcy Korony”, a następnie „Podziemnej Organizacji Wolność i Niezawisłość”;

- Barbary M. – z powodu działalności w strukturach Polskiego Stronnictwa Ludowego

- Jana O. – z powodu jego wcześniejszej działalności a strukturach Armii Krajowej.

W przypadku ostatniego z wymienionych, Henryk K. nie tylko zaniechał wnioskowania o natychmiastowe zwolnienie pokrzywdzonego ze względu na niezgodne z prawem przekroczenie terminów dotyczących stosowania tymczasowego aresztowania, ale także 15 dni po terminie bezzasadnie uwzględnił wniosek Naczelnej Prokuratury Wojskowej o przedłużenie okresu stosowania tymczasowego aresztowania w stosunku do pokrzywdzonego, do dnia 10.11.1952 r.

Wszyscy pokrzywdzeni byli przetrzymywani w aresztach bez jakiegokolwiek formalnego tytułu prawnego przez okresy trwające od dwóch do 30 dni.

Łącznie w areszcie spędzili bezprawnie:

- Leon CH. – 51 dni

- Barbara M. – 24 dni

- Jan O. – 58 dni

Czyny zarzucane oskarżonemu wypełniają znamiona przestępstw opisanych w 248 § 2 kk zw. z art. 2 ust.1 i art. 3 ustawy z dn.18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Wojskowy Sąd Garnizonowy w Warszawie w dniu 18 listopada 2013 r. postanowił zawiesić postępowanie z uwagi na zły stan zdrowia oskarżonego. Prokurator w dniu 28 listopada 2013 r. złożył zażalenie na wspomniane postanowienie sądu, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy w tym zakresie Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w Warszawie w celu ponownego rozpoznania.

W dniu 6 maja 2015 r. Sąd Garnizonowy w Warszawie wydał kolejne postanowienie o zawieszeniu postępowania karnego ze względu na ciężką chorobę oskarżonego.

W dniu 8 lutego 2017 r. Wojskowy Sad Garnizonowy w Warszawie podjął zawieszone postępowanie karne.

Od powyższego postanowienia Sądu odwołał się obrońca oskarżonego, twierdząc, że Wojskowy Sąd Garnizonowy popełnił błąd w ustaleniach stanu faktycznego. Jego zdaniem opinia lekarzy nadal wskazuje na to, że stan zdrowia oskarżonego nie pozwala mu na wzięcie udziału w postepowaniu karnym.

Dnia 28 marca 2017 r. Wojskowy Sąd Okręgowy postanowił uchylić zaskarżone postanowienie.

W dniu 23 maja 2018 r. Wojskowy Sąd Garnizonowy wydał postanowienie o podjęciu zawieszonego postępowania, a następnie umorzył je z uwagi na śmierć oskarżonego na podstawie art. 17 § 1 pkt. 5 kpk